

Ustavno sodišče zadržalo “farmacevtski” 154. člen ZKP

Ustavno sodišče je na zahtevo generalnega državnega tožilca **Draga Škete** zadržalo izvrševanje zakona o kazenskem postopku v “farmacevtskih” določbah, ki so ljubljanskega župana **Zorana Jankovića** rešile težav s sodstvom zaradi urejanja službe **Katarini Ravnika**r v ljubljanskih lekarnah. Zaradi odločitve ustavnih sodnikov zdaj začasno ne velja, da morajo biti uničeni posnetki tajnih prisluškovanj ali podobni dokazi pridobljeni na “posebne načine”, če tožilec v dveh letih ni sprožil kazenskega postopka. Postopek pred ustavnim sodiščem je generalni tožilec sprožil z oceno, da je ta rok, ki ga do Jankovića v sodstvu niso spoštovali, nerazumen: ovira pregon lopovov in onemogoča varstvo pravic oškodovanih.

Obvezna razlaga DZ le za zmedo

Večina poslancev je na zahtevo opozicije pred dobrim letom, ko so bili dokazi proti Jankoviću že uničeni, sprejela obvezno razlago zakona, da ti členi zakona o uničevanju dokazov tudi poslej ne bodo veljali. Zdelo se je, da bosta Janković in farmacevtka Katarina edina, ki jima bo zaradi nenadnega upoštevanja zakona uspelo ubežati zakonskim sankcijam, ki bi

predvsem župana Jankovića lahko doletele zaradi afere služba za intimne radosti. Župan Janković, čeprav je Ravnikarjeva policiji priznala, da je bil del dogovarjanj o njeni redni zaposlitvi tudi spolnost, se je izvlekel zaradi odločitve preiskovalne sodnice **Mojce Kocjančič**, nekdanje soproge pravosodnega ministra **Aleša Zalarja**, da morajo tožilci spoštovati zakon in da je treba uničiti za Jankovića precej neprijetne posnetke telefonskih dogovarjanj. Tožilka **Blanka Žgajner** v dveh letih ni sprožila kazenskega postopka. Z obvezno razlago zakona so poslanci pozneje odločili, da morajo sodišča ta dvoletni rok razumeti le kot neobvezujoče navodilo in ne kot obvezo. Kot so to razumeli že pred primerom Janković. Denimo v postopkih proti mariborskemu županu **Francu Kanglerju**, kjer so posnetke takšnih prisluškovanj na sodišču celo javno predvajali. A sodišča te "obvezne razlage" poslancev zadnje leto niso upoštevale, ker razlaga spreminja vsebino zakona, kar ne sme. Rzsodba ustavnega sodišča bo zdaj dileme in zmedo, ki so jo še dodatno ustvarili še poslanci, ki so z razlago spreminjali vsebino zakona, najbrž odpravil.

Ali uničiti bo odločilo ustavno sodišče

Dokler ustavno sodišče ne bo presodilo ustavnosti člena, bodo preiskovalni sodniki morali gradivo, če še ni uničeno, zapečatiti in hraniti. Od odločitve ustavnega sodišča bo odvisno, ali ga bodo pozneje smeli uporabiti ali pa bo uničeno. O zadržanju so ustavni sodniki odločili soglasno.

Zadržani so stavki, ki pravijo: "Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja posebnih (praviloma tajnih)

preiskovalnih ukrepov ne poda takšne izjave, se gradivo iz prejšnjega odstavka pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uniči. O tem uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek.

Celoten sklep sodišča o zadržanju veljavnosti uničevanja dokazov iz prisluškovanj in podobnih ravnanj je takšen:

Številka: U-I-462/18-22

Datum: 13. 12. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Generalnega državnega tožilca, na seji 13. decembra 2018

sklenilo:

- 1. Do končne odločitve Ustavnega sodišča se zadrži izvrševanje prve, druge in tretje povedi drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14 in 66/17), razen v primeru, ko državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona.**
- 2. Odločitev iz prejšnje točke se izvrši tako, da preiskovalni sodnik gradivo iz četrtega odstavka 153. člena in prvega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku po poteku dveh let po koncu izvajanja ukrepov zapečati. Do končne odločitve Ustavnega sodišča v to gradivo ni dovoljeno vpogledati ali ga uporabiti.**
- 3. Predlog, naj se do končne odločitve zadrži izvrševanje četrtega odstavka 153. člena Zakona o kazenskem postopku, se zavrne.**

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Generalni državni tožilec vloga zahtevo za oceno ustavnosti četrtega odstavka 153. člena in drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP). Predlagatelj zatrjuje neskladje izpodbijanih določb z 2. členom, drugim odstavkom 14. člena, 22. členom in prvim odstavkom 28. člena Ustave. Poglavitni očitek predlagatelja je, da dvoletni rok, v katerem mora tožilec podati izjavo o uvedbi postopka, sicer se gradivo, ki je bilo zbrano s prikritimi preiskovalnimi ukrepi (v nadaljevanju PPU), uniči, nesorazmerno ovira učinkovit pregon kaznivih dejanj, s tem pa onemogoča tudi varstvo pravic oškodovancev oziroma žrtev kaznivih dejanj. Poudarja vpliv izpodbijane